

pulo, aut etiam cum eo, ubi est talis consuetudo, secundum Archiep. Floren. tertia parte, titu. 28. cap. primo, ut ¶ refert Nauar. de fratribus mendicantibus non subdiaconis, qui cantant epistolam cum dalmatica, & manipulo, nam tunc non esset irregularis. Quinimmo nec irregularitatem incurreret in foro conscientie, quando nondum subdiaconus cantaret epistolam cum manipulo, etiam si talis consuetudo non esset: dummodo cantaret, nolens id facere, ut subdiaconus, quamuis secus esset in foro fori. præsumptio enim esset id fecisse, ut subdiaconus, & propterea petere deberet absolutiorem, Nauar. qui supra.

34 Colligitur ergo, ¶ tunc aliquem effici irregularem, quando solemniter ministraret exercendo aliquod deputatum certo ordini tanquam in officio illo constitutus, puta legendo Euangelium, ut diaconus, vel epistolam, ut subdiaconus, Syluest. in ver. irregularitas, quæstione duodecima. Requiritur etiam ad incurramdam irregularitatem, ut talem ordinem non habeat quoad substantiam, secus si in ordinatione dimissum esset aliquid, quod certum est non esse de substantia, quia si ministrat, antequam suppleatur omissum, non erit irregularis, quia nullo iure hoc exprimitur, licet peccet mortaliter, Sylu. qui supra, versicu. quinto.

Vndecimus, irregularis efficitur, si suspensus, excommunicatus, vel interdictus ingerat se diuinis officiis celebrando, vel administrando in aliquo ordine, saltem minore solemniter, ut diximus supra, & nor. in cap. fin. de excess. prælat. Quod idem intellige de prælato excommunicato impellente aliquem ad celebrandum, glo. in clem. secunda, ver. celebrari, de priuilegiis. [vel secundum aliquos de clerico ministrante sacerdoti excommunicato scienter celebrante, argu. extra de apost. capitu. secundo, Archidiaconus in cap. si quis, vndecima quæstione tertia.

35 Sed an ¶ incurrat irregularitatem cle-

ricus peregrinus veniens de remotis, qui mandatur teneri in suspensio, si publice celebrat? Dic quod non, ita Innocent. quem sequitur Dominus Antonius, in capitu. primo, de cleric. peregr. nume. quarto. & ratio est, quia non est suspensus, sed tenetur in suspensio, ut examinetur eius vita, & mores. & quamuis interim ab eius officio abstinere debet, & sic suspensa est plebs audire eius officium, tamen publice celebrando non fit irregularis: quia Episcopus in eo dispensat, ut in cap. fin. eodem titu. quod si esset irregularis, solus Papa dispensaret, de re iudica. capitu. primo, libro sexto, vndecima, quæstione tertia, si quis Episcopus.

36 Et idem ¶ dicit de suspensio in publico crimine, qui licet celebrare non debeat, si tamen celebrat, non est irregularis, quod intellige de eo, qui est notorie delinquens quo ad se, & non quo ad alios, ut est quilibet notorie delinquens, nam propter notoriam suspensionem celebrare non potest, à subditis tamen vitari non debet, si celebrat, quamuis grauissimè peccet, non tamen est irregularis, quod secus esset, quando esset quis suspensus quo ad se, & quo ad alios, quia celebrando esset irregularis, Innocent. & Anton. in cap. 1. de cler. peregr.]

Sic etiam clericus irregularis esset celebrando in loco interdicto, non autem polluto, capitu. is qui, de sentent. excommunic. lib. sexto, à solo Papa dispensandus.

37 Sed quid si ¶ celebraret in altari interdicto: dic quod est irregularis, quia altare est locus, immo locus, ubi celebratur, arg. tex. in d. c. is qui.

38 Duodecimus, ¶ bigamia pariter inducit irregularitatem, capitu. debitum, cum glo. in ver. sacramentum, de biga. Bigamia vero, quod est nomen Græcum, triplex dicitur, vera, similitudinaria, & interpretatiua, iuxta glo. in d. capitu. debitum, Rota decis. 447. in nouis, & declarauit Speculator de dispensat. iusta, nu. 6.